

ת"פ 33280/03/13 - מדינת ישראל נגד רונן ערוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33280-03-13 מדינת ישראל נ' ערוב

בפני	כב' השופט בכיר דניאל בארי
מאשימה	מדינת ישראל - ע"י עו"ד פיירסמן
נגד	
נאשם	רונן ערוב - ע"י עו"ד ברטל

החלטה

כללי

1. לאחר תיקונו של כתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם, שוטר במשטרת ישראל, כי ביום 24.6.2012 עצר עם שוטרים אחרים את תום ישראלי (להלן: "המתלונן"). הנאשם והשוטר שי משילקאר הובילו את המתלונן לכיוון בית העירייה.

בהיכנסם לבית העירייה, כאשר הנאשם ושי אוחזים במתלונן בידיו הלם הנאשם פעמיים בפניו של המתלונן באמצעות אגרופו.

2. בהתאם להסדר הטיעון טען ב"כ הנאשם כי מחוץ לבית העירייה המתלונן ירק על הנאשם. התביעה הסכימה כי הסרט שהמתלונן הגיש למח"ש הוא ערוך ועל כן אינה יכולה לשלול טענת היריקה על יסוד חומר הראיות הקיים בתיק.

3. לאחר הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם הופנה הנאשם לשירות המבחן שהתבקש להביע עמדתו גם לעניין ביטול הרשעתו שלהנאשם.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו אדם בן 37, נשוי ואב לשני ילדים בני 8 ו-11. הוא משרת במשטרת ישראל מזה 17 שנה ומוצב היום ביחידת תיאום פיקוח ואכיפה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם בעל יכולת איפוק ושליטה עצמית.

הנאשם הסביר את מעשהו כתוצאה מלחץ שנוצר באותה הפגנה אלימה אליה הגיע בלי ציוד מתאים ולכן איבד שליטה ופגע במתלונן. השירות התרשם כי האירוע נשוא כתב האישום הוא אירוע חריג עליו

הנאשם לוקח אחריות. השירות בדעה כי הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית.

5. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם וציין כי נוכח העובדה כי המעשה אינו מאפיין אותו, לקיחת האחריות והחרטה וכן נוכח ההשפעה המכריעה של הפרשה על עתידו המקצועי כשוטר ופגיעה בדימויו העצמי ראוי לשקול את ביטול ההרשעה.

השירות המליץ להטיל על הנאשם ביצוע של"צ בהיקף של 120 שעות.

6. התביעה מבקשת שלא לקבל את המלצת שירות המבחן. להשאיר את ההרשעה על כנה ולגזור על הנאשם מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

התביעה מציינת כי לא הייתה כל הצדקה לפגוע במתלונן לאחר שנעצר. במעשה חמור זה הנאשם פגע לא רק במתלונן אלא גם בתדמית המשטרה ובאמון הציבור במשטרה.

7. ב"כ הנאשם ציין כי ההפגנה במסגרתה נעצר המתלונן הייתה הפגנה אלימה מאוד וכי כוחות הביטחון התקשו להתמודד עם תופעות האלימות בהפגנה זו.

הסנגור ביקש שלא להתעלם מן העובדה לפיה המתלונן ירק על השוטר עובר לתקרית האלימה.

הסנגור חזר על טיעונו מתחילת המשפט לפיהם במקרים לא פחות חמורים ואף יותר חמורים שוטרים הועמדו לדין משמעתי וסוגיית הרשעתם בפלילים כלל לא עמדה על הפרק.

ב"כ הנאשם הפנה לעדויות שנשמעו ולמסמכים שהוגשו וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

8. מטעם הנאשם העידו מפקדיו, רפ"ק משה קראדי ונצ"מ נמיר מאיר. שני המפקדים ציינו כי יחידת מתפ"א הינה יחידה המתמודדת במצבים קשים ומתגברת יחידות אחרות באירועים רגישים כגון הפרות סדר בהר הבית.

המפקדים ציינו כי הם מכירים את הנאשם מזה מספר שנים. הם תיארו את הנאשם כאדם מאופק, נעים הליכות ומקצועי.

9. הכלל במשפט פלילי הוא שאדם שמבצע עבירה פלילית מורשע בדינו. הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה הם הריג לכלל. המבחנים לאי הרשעה נקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3), 337. ר"ע 932/85 רומנו נ' מדינת ישראל, תקדין עליון 85(ד), 737 אי הרשעה אפשרית כשסוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה מהותיים וכן כשהנאשם מצביע על פגיעה קונקרטיה חמורה שתיגרם לו אם יורשע בדינו.

10. בתיק זה הנאשם פגע במספר ערכים מוגנים: ביטחונו ושלמות גופו של אדם, פגיעה בתדמית המשטרה וכן פגיעה באמון הציבור במשטרה.
11. מנגד אין אפשרות להתעלם משירותו החיובי של הנאשם למשך קרוב לשני עשורים ביחידות שהשירות בהם אינו קל. ההתמודדות של הנאשם במצבים קשים היא כמעט יום יומית ולפי דברי מפקדיו הוא מצליח לתפקד בהם באיפוק ובצורה טובה.
12. אין ספק כי השארת ההרשעה על כנה תסכן באופן משמעותי את המשך שירותו של הנאשם במשטרת ישראל. נכון הדבר שהרשעה בדין היא רק אחד השיקולים הנשקלים לעניין המשך שירותו של הנאשם אולם ברור כי זהו שיקול בעל משקל רב.
13. בבואי להעריך את חומרת המעשה שקלתי גם את נסיבות ההפגנה כפי שתוארו בהרחבה וכן את היריקה שכל הנראה המתלונן ירק על הנאשם. אין להבין מן האמור לעיל כי אני מצדיק בצורה כלשהי את התנהגות הנאשם. על הנאשם היה לפעול במסגרת הדין ולהימנע מאלימות כלשהי כלפי המתלונן.
14. קיימת חוסר בהירות לעניין העמדה לדין משמעותי במקרים דומים. עניינו של נצ"מ יעקוב (קובי) בכר בד"מ 69/12 הוא דוגמא טובה לכך. הקצין שהיה סגן מפקד מרחב הורשע לאחר ניהול הוכחות בבית הדין המשמעותי במתן סטירה חזקה לעורכת דין שביקשה לדבר איתו.
נראה לי כי רצוי לפרסם מבחנים ברורים לגבי העברת הליכים לדין בדין משמעותי.
- כפי שציינתי בהחלטתי שלא לבטל את כתב האישום כי לא הוכח בפניי כי הייתה אכיפה בררנית בעניינו של הנאשם אולם ניתן לומר כי קיים חוסר בהירות בעניין זה.
15. לאחר שבחנתי את הפסיקה שהוגשה ע"י שני הצדדים, נתתי דעתי לטיעונים בכתב ולמסמכים שהוגשו, הגעתי לידי מסקנה כי ניתן לראות בכישלוננו של הנאשם כישלון חריג שהוא מודע לחומרתו.
נוכח שירותו המסור והטוב של הנאשם ונסיבות ההפגנה נשוא הדיון והסכנה הממשית שיפוט מהמשטרה אם ההרשעה תישאר על כנה, החלטתי לבטל את הרשעתו בדין.
16. נראה לי כי כדי לאזן בין ביטול ההרשעה לשיקולים אחרים יש מקום להגדיל את שעות השל"צ ולפסוק פיצוי למתלונן.
17. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם לבצע עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתוכנית שתגובש ע"י שירות המבחן.

העתק ההחלטה יועבר לשירות המבחן.

18. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן, מר תום ישראלי מרח' יהודה הלוי 17, ראשון לציון, בסך 2,500 ₪.

סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 5/5/2014 ויועבר למתלונן.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ד, 26 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.